

ಇಂಕೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮನೀ

ಒಂದು ಗೊಂಡಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನದಿ ತುಂಬಿ ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಅದರ ದಡದಲ್ಲಿ ಸೊಂಪಾಗಿ ಬೇಕೆಂದ ಹಸಿರು ಹಲ್ಲುಗಾವಲು ಇತ್ತು. ಒಂದು ಜಂಕೆ ಮೇವು ಅರಸಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂತು. ಆ ಪರಿಸರ ಕಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಖಿಮಿಯಾಯಿತು. ‘ಮಷ್ಟು ಸೋಗಾಗಿದೆ ಈ ಪ್ರದೇಶ’.

ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿರುವ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ವಾಸ ಮಾಡಬೇಕು’ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿತು. ಮನೆ ಕಟ್ಟಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಹುಡುಕಿತು. ತನ್ನ ಕೋಡುಗಳಿಂದ ಅಲ್ಲಿರುವ ಪೋದೆಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ನೇಲವನ್ನು

ಸಮತಟ್ಟು ಮಾಡಿತು. ನಾಳೆ ಬಂದು ಗೋಡೆ ಕಟ್ಟುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಹೊರಟುಹೊಯಿತು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಿರತೆ ಆಹಾರ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂತು. ‘ಈ ಪ್ರದೇಶ ಬಹು ಸುಂದರವಾಗಿದೆ. ನೀರು ಕುದಿಯಲು ಬರುವ ಸಾಧು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸುಲಭವಾಗಿ ಹೊಕ್ಕೆ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳ ಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ವಾಸ ಮಾಡಬೇಕು’ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿತು. ಮನೆ ಕಟ್ಟಲು ಸರಿಯಾದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಹುಡುಕುವಾಗ ಜಿಂಕೆ ಸಮತಟ್ಟು ಮಾಡಿದ ನೆಲ ಕಾವೀಸಿತು. ಚಿರತೆ ಹರ್ವಾದಿದ್ದ, ‘ದೇವರು ದೊಡ್ಡವು. ಅವನಿಗೆ ನನ್ನ ಮನದ ಇಂಗಿತ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಆಗಲೇ ನೆಲ ಸಮತಟ್ಟು ಮಾಡಿದಾನೆ ನಾಳೆ ಬರುವಾಗ ಅವನೇ ಗೋಡೆ ಕಟ್ಟಿದರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಾರ್ಥವಿಲ್ಲ’ ಎಂದುಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಹೋಯಿತು. ಮರುದಿನ ಜಂಕೆ ಒಂದು ಗೋಡೆ ಕಟ್ಟಿ ಹೋಯಿತು. ಚಿರತೆ ಬರುವಾಗ ಗೋಡೆಗಳು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದವು.

‘ದೇವರು ಎಂತಹ ದಯಾಮಣಿ. ನನ್ನ ವಾಸದ ಮನೆಗೆ ಗೋಡೆ ಕಟ್ಟಬಿಟ್ಟು. ನಾಳೆ ಬರುವಾಗ ಚಾವಣಿಯು ಸಿದ್ಧವಾದರೆ ಸಾಕು’ ಎಂದುಕೊಂಡು ಚಿರತೆ ಹೊರಟುಹೊಯಿತು. ಮರುದಿನ ಜಂಕೆ ಒಂದು ಚಾವಣಿಯೆ ಕೆಲಸ ಮನಿಸಿತು. ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಏರಡು ಕೋಡೆಗಳ ಹೈಕೆ ಒಂದರಲ್ಲಿ ವಾಸವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿತು. ಅಮೇಲೆ ಚಿರತೆ ಆಗಮಿಸಿತು. ‘ಕರುಣಾಳುವಾದ ದೇವರೇ, ನನ್ನ ವಾಸದ ಮನೆಗೆ ಚಾವಣಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಮನಿಸಿದರೂ? ಓಹೋ, ಇದರಲ್ಲಿ ಏರಡು ಕೊಳಗಿಗಳೂ ಇವೆ. ಒಂದರಲ್ಲಿ ನಾನು ವಾಸ ಆರಂಭಿಸುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿತು. ಜಂಕೆ ಹಗಲು ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹೊಕ್ಕೆ ತುಂಬ ಹಲ್ಲು ತಿಂದು ತಂದು ಬೆಳಗಾಗುವ ವೋದಲು ಅಡಗೆ ಮಾಡಿ ತಿಂದು ಮಲಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗೆ ಒಂದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಜಂಕೆಗೆ ಚಿರತೆಯಿರುವ ಸಂಗತಿ ಗೊತ್ತಿರಲ್ಲಿ. ಚಿರತೆಗೆ ಅದು ಜಂಕೆಯ ಮನೆಯೆಂಬ ವಿಷಯ ತಿಳಿದಿರಲ್ಲಿ. ಆದರೂ ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರೆ ಮಲಗಿದ್ದ ಜಂಕೆಗೆ ಒಳಗಿನ ಕೋಡೆಯಿಂದ ಏನೋ ಸದ್ದು ಕೇಳಿ ವಿಷ್ಟರಾಯಿತು. ಎದ್ದು ಬಂದು ಇಣುಕಿದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣವೇ ಹೋಗುವಂತಾಯಿತು. ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಜಂಕೆಯ ಶವವನ್ನು ಚಿರತೆ ಉಗರಿಸಿಂದ ಕತ್ತಲಿಸುತ್ತ ಇತ್ತು. ಒಲೆಯ ಮೇಲೆ

